

Azərbaycan Demokratik Respublikasının süqutundan 96 il keçir

Aprel ayının 28-də müsəlman şərqində ilk demokratik dövlət quruluşu olan Azərbaycan Demokratik Respublikasının suqutunun 96-ci ili tamam olur. 1918-ci il mayın 28-dən 1920-ci ilin aprelin 28-dən cəmi 23 ay ömür sürmüş Azərbaycan Demokratik Respublikası xalqımızın həyatında dərin iz buraxmışdır. ADR hökuməti sosial və siyasi sahədə bir çox islahatlar həyata keçirdi. Dövlət bayrağı, himni yaradıldı. Ordu və digər təhlükəsizlik orqanlarının qurulması sahəsində mühüm addımlar atıldı. Azərbaycan dili dövlət dilini elan olundu. Respublikada 640-a qədər dünyəvi təhsil veren ibtidai məktəb, 23 orta ixtisas məktəbi bir universitet (indiki Bakı Dövlət Universiteti) yaradıldı.

Bütün bunlara baxmayaq Azərbaycan Demokratik Respublikası cəmi 23 ay yaşadı. Bunun bir çox səbəbləri vardır.

Birinci növbədə ADR hökuməti iqtisadi islahatlar aparılmasında ləngliyə yol verdi. Demək olar ki, başdan başa savadsızlar ölkəsi olan Azərbaycanda kəndlini və fəhləni dövlət idarələrində karguzarlığın hansı dildə aparılmışından daha çox torpaq və istehsal vasitələri üzərində sahiblik maraqlan-

dırırdı. ADR hökuməti əvvəlki istehsal münasibətlərində müəyyən dəyişikliklər etməyi nəzərdə tutsa da iri fabrik zavod və torpaq sahiblərinin ciddi muqaviməti ilə üzləşdiyindən bu islahatları həyata keçirə bilmirdi. Rusiyada bolşeviklərin fəhlə ve kəndlilərə vəd etdiyi ehtişamlı ideyalar da Azərbaycan fəhlə və kəndlisi şirnikləndirirdi. Bolşeviklərin «Fabrik-zavod fəhlələrə, torpaq kəndlilərə» populist şüarı cəlbedici səsləndiyi üçün ADR-i içindən parçalayacaq və yixacaq güc halına gəlirdi.

Özünü demokratik dəyərlərin tərəfdarı kimi təqdim edən Qərb dövlətləri bir tərəfdən Azərbaycanda müstəqil dövlətin yaranmasını alıqlasla da bu dövlətin müstəqilliyini tanımaqdə təreddüd edirdi. Təsadüfi deyil ki, 1918-ci ilin noyabrında Antanta dövlətləri ilə (əsasən İngiltərə, Fransa) Almaniyanın razılaşmasına görə inglis qoşun bölmələri Sovet Rusiyası təhlükəsinə qarşı mübarizə adı ilə Azərbaycana daxil olarkən ingilislər bütün vasitələrlə Azərbaycan Demokratik Respublikası hökumətinin müstəqil siyaset yarımışına (hətta Milli Dövlət Bayrağımızın qaldırılmasına belə) mane olur, əsasən xərici investorların, o cümlədən

ermənilərin maraqlarını qoruyurdular. Bu da xalqda haqlı ikrah və nifrət hissi yaradırdı.

Bütün bunlara görə 1918-ci ilin aprelin 28-də Rusiyanın 11-ci ordusu Azərbaycana girərkən ciddi müqavimətlə və iri miqyaslı xalq üsyanı ilə rastlaşmadı. Sovet hakimiyyətinə qarşı Gəncə və bir sıra digər yerlərdə baş qaldıran üsyənlər ümumxalq xarakteri almındı.

Azərbaycan Demokratik Respublikasının taleyinin facieli şəkildə başa çatmasının bir səbəbi də o dövrdə Azərbaycanda müxtəlif təşkilatlarda, partiyalarda təmsil olunan tanınmış soydaşlarımız arasında ciddi fikir ayıllıqlarının olması idi. Təbii ki, bu, hökumətin qüvvəsinin parçalanmasına, bir neçə tərəfli mübarizə aparmasına səbəb olurdu. ADR parlamentində və hökumətində çoxluq təşkil edən müsavatçılar parlamentdə, hökumətə baş verən narazılıqları aradan qaldırmaq üçün müxtəlif siyasi güclərlə əməkdaşlığı getmeli olurdular. Neticədə mövcud olduğu 23 ay ərzində ADR-də 5 dəfə Nazirlər Kabinetinin tərkibi dəyişmişdi.

ADR-in suqutunun bir səbəbi də odur ki, sovet Rusiyası imperiya ambisiyalarının

dan əl çəkməyərək Bakı neftinin, ümumiyyətlə, Azərbaycan kimi zəngin bir ölkəyə yiyələnməyin önemini gözəl başa düşürdü. Buna görə də Moskva Azərbaycanda çoxlu tərəfdarlar toplaya bilmişdi. Elə bu tərəfdarlar da ADR-in suqutunda böyük rol oynadılar. Həmin adamlar o dönenin inqilab havasının təsiri ilə fanatlıq dərəcəsinə gəlmişdilər. Bu şəxslərin demək olar ki, hamısı 1937-ci ildə fanatlığından məhv edildi. Sovet hakimiyyətinin ən böyük tərəfdarlarından olan Nəriman Nərimanov Azərbaycanda sovet hakimiyyəti qurulduğandan sonra Moskvaya aparıllaraq yüksək dövlət məqamına yerləşdirildi və tezlikə zəhərlənərək fanatikcəsinə bağlılığı sistemin qurbanı oldu. Nərimanov ömrünün sonuna yaxın düşdüyü durumun çıxılmazlığını, onun və onun kimi on minlərin, yüz minlərin aldadıldığına başa düşsə də artıq gec idi.

28 aprel 1918-ci ildə vətənimizdə müstəqil dövlətçiliyimizə son qoyulsa da bu ideya heç bir zaman xalqımız tərk etmədi. 1991-ci ildə ötən əsrə ikinci dəfə vətənimiz Azərbaycanda müstəqil dövlət quruldu.

1990-ci illərin əvvəllərində bu dövlətin də üzərini dağıdı qara buludlar alsa da Heydər Əliyev şəxsiyyəti qara buludları kəskin bir şimşək kimi dağıtdı və Azərbaycanın müstəqilliyini «əbədi, dönməz və sarsılmaz» etdi.

Qüdrət SƏMƏDOV.

**Bakı-Supsa neft
boru kəməri
ölkəmizi Şərqi
Qərb enerji
dəhlizinə
qovuşdurur**

17 il əvvəl Qərb İxrac Boru Kəməri (qısa olaraq Bakı-Supsa kəməri də adlanır) istifadəyə verilmişdir. Bu kəmərlə Xəzərin ölkəmizə məxsus sektorunda hasil olan neft Bakı yaxınlığında Səngəcal terminalından başlayaraq Azərbaycanın və Gürcüstanın ərazilərindən keçərək Qara dənizin sahilindəki Supsa terminalına çatdırılır. Diametri 530 millimetr, uzunluğu 830 kilometr olan kəmərin çəkilişi 1997—1998 illər ərzində aparılmışdır. Xəttin doldurulmasına 1998-ci ilin dekabrından başlanmış, 1999-cu ilin martınadək davam etmişdir. Rəsmi açılış mərasimi isə aprelin 17-də olmuşdur.

Kəmərin 3-ü Azərbaycanda, 3-ü Gürcüstanda olmaqla 6 nasos stansiyası, 1 milyon barrel tutan 4 çəni var.

Bu kəmər ilk dəfə olaraq Qara dənizlə Xəzər dənizini xam neft nəqli edən boru kəməri ilə birləşdirdi.

Şimal (Bakı—Novorossiysk kəməri) marşrutu ilə yanaşı Qərb marşrutu da Heydər Əliyev adına Bakı—Tbilisi—Ceyhan əsas ixrac boru kəmərinin yaranmasından model rolunu oynadı.

lənməyə başlayan dövlətimiz beynəlxalq hüququn bizim tərəfinizdə olduğunu bilərək döyüşlərdə əlavə gənclərimizin həlak olmasına yol verməmək, münaqışını sülh yolu ilə həll etmək naməne atəşkəsə razılıq verdi. Ancaq ermənilərin güclü havadalarları bu münaqışını hər vəchlə dondurmağa çalıflıqlar.

Əgər 1993-1994-cü illərdə yeni təşəkkül tapmağa başlayan ordumuz yuxarıda qeyd etdiyimiz ağır döyüşlərdə qəhrəmanlıq nümunələri göstərmədi. Bu günkü müasir, güclü, lazımi silahlarla təmin olunmuş ordumuz düşməni işgal etməmişdir. Ermenilər Xaçın çay üzərindəki körpünü ələ keçirərək Təzə kəndin bir neçə yüz metriyinə kimi irəliləmişdilər. Səhəri biz Təzə kənd tərəfdən ermənilərə hücum edərək onları kənddən xeyli uzağa, Xaçın çay körpüsünə qədər geri çəkilməyə məcbur etdik.

....

12 may 1994-cü ildə Ermenistanla Azərbaycan arasında atşəkəs elan olundu. Müstəqilliyi yenice möhkəm-

Ehtiyatda olan kapitan Əhəd İsmayılovun döyüş

pərən-pərən düşdülər. Bizim hückumumuz o qədər süretli olmuşdu ki, yeraltı bunkerlərin birində xeyli sayda erməni qalmış, qaca bilməmişdilər. Tabur komandiri Ruslan Mehərriyevin yanına gedərkən çox ustalıqla gizlədilmiş bunkerin mazgalından mənə tərəf avtomat lüləsinin tuşlandığını gördüm. Aydındı, bu erməni idi. Hər tərəf bizim əsgərlər olduğundan o atəş açıb yerini bürüzə vəmək istəmir, yəqin ki, gecənin düşməsini gözləyirdi.

Mən manqa komandiri Nəcəf Əhmədova həmin ərazini nəzarətdə saxlamağı əmr etdim. Arxa tərəfdən bunkerə yaxınlaşaraq təslim olun əmri versək də ermənilər bu əmre məhəl qoymur, hara gəldi atəş açırdılar. Biz arxadan bunkerin kiçik oyuğuna yaxınlaşaraq içəri çox sayda tüstü

səşkaları yandırıb tulladıq. Səher bunkerə girərkən orada 8 nəfər idmançı görkəmlı erməni cəsədi aşkar etdik. Üstlərində Ermenistan xüsusi təyinatlı polis dəstəsinə mənsub olduqlarını təsdiqləyən sənədlər vardi. Birinin cibindəki qeydiyyat dəfərəsində 62 ilə başlayan Bakı şəhəri telefon nömrəsi var idi. Səhəri gün ordumuz Aşağı Abdurahmanlı istiqamətində piyada, tank və aviasiyanın iştirakı ilə geniş miqyaslı hücum keçidi.

Havada qırıcılarımızın, yerdə tank və digər hərbi texnikanın müşayətələ piyadaların əzmkar hücumu və bu hücumun önündə olmağımız bize gürur verirdi. Bu döyüslə Aşağı və Yuxarı Abdurahmanlı kəndləri azad olundu. Xeyli sayda düşmən məhv edildi, əsir götürüldü. Çoxlu silah,

Əhəd İsmayılov, ehtiyatda olan kapitan, Qarabağ müharibəsi veterani.